

Sprüche 18

Septuaginta (LXX)

- 1 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φύλων ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται
- 2 οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεῆς φρενῶν μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ
- 3 ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος
- 4 ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς
- 5 θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν οὐδὲ ὄσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει
- 6 χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακά τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται
- 7 στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγίς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
- 8 ὁκνηροὺς καταβάλλει φόβος ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσσουσιν
- 9 ὁ μὴ ἴώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἔστιν τοῦ λυμαίνομένου ἑαυτόν
- 10 ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται
- 11 ὑπαρξίς πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὁχυρά ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει
- 12 πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται
- 13 ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι ἄφροσύνη αὐτῷ ἔστιν καὶ ὄνειδος
- 14 θυμὸν ἀνδρὸς πραΐνει θεράπων φρόνιμος ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει
- 15 καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν ὅτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν
- 16 δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν
- 17 δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται
- 18 ἀντιλογίας παύει κλῆρος ἐν δὲ δυνάσταις ὁρίζει
- 19 ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βιηθούμενος ὡς πόλις ὁχυρὰ καὶ ὑψηλή ἰσχύει δὲ ὕσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον
- 20 ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται
- 21 θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς

22 ὃς ἐκβάλλει γυναικα ἀγαθήν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα ἄφρων καὶ ἀσεβής